

Baardagame en dwergbaardagame
Pogona vitticeps* en *Pogona henrylawsoni

Oorspronkelijk artikel: Bearded Dragon and Rankin's Dragon:

<http://www.theanimalzoneuk.com>

Vertaling en bewerking: Martin Byttebier, Aquatropica Kortrijk

Algemene informatie

Zowel de baardagame als de dwergbaardagame zijn alleseters (omnivoor) die hun leefgebied hebben in Australië.

P. vitticeps komt voor in Noordelijk Territorium, Queensland, Nieuw-Zuid-Wales, Zuid-Australië en Victoria.

P. henrylawsoni heeft een relatief beperkt leefgebied in de zwarte-aarde vlaktes ⁽¹⁾ in het noorden van Centraal-Queensland, ruwweg op de breedtegraad van de Steenbokskeerkring.

Boven: *Pogona vitticeps* (Ahl 1926)

Rechts: *Pogona henrylawsoni* Wells & Wellington 1985

De baardagame kan een lengte van 60 cm (inclusief staart) bereiken en leeft in gevangenschap gemiddeld zo'n 10-12 jaar.

De dwergbaardagame daarentegen wordt slechts 25 cm lang en leeft in gevangenschap ook minder lang, gemiddeld 6-8 jaar.

Omdat ze een sociaal en mak karakter hebben, zijn beide soorten goede huisdieren.

Huisvesting

Een volwassen baardagame vereist een vivarium van minstens 90 x 45 x 45. Hoe meer ruimte je de dieren echter kan geven des te beter voor hen. De kleinere dwergbaardagame heeft minimum een vivarium nodig van 60 x 60 x 45.

De bodem van het terrarium bestaat best uit beukenschilfers of uit vogelzand. Verder moeten er takken voorzien zijn, zodat de agame deze kunnen gebruiken als uitkijkpost. De takken worden best op verschillende plaatsen in het terrarium gepositioneerd om thermoregulatie mogelijk te maken.

Aan de koelere kant van het vivarium wordt best een temperatuur van 28 °C gehandhaafd, terwijl de temperatuur onder een hittelamp mag oplopen tot 35 °C. Die hittelamp kan best aangestuurd worden door een dimmerthermostaat.

Voor de aanmaak van vitamine D3, die ze nodig hebben voor de opname van calcium voor hun botopbouw en voor de goede werking van hun hele metabolisme, hebben ze zonlicht nodig. Aangezien we dit in een terrarium meestal niet kunnen geven moeten we gedurende 12 uur een uvb-lamp gebruiken. Het best wordt deze lamp naast de warmtelamp gehangen. Er zijn ook combilampen (zoals SolarRaptor), maar deze zijn nogal prijzig.

Voeding

Als omnivoren eten beide soorten een mengsel van plantaardig en dierlijk voedsel. Jonge agamen eten meestal plantaardig voedsel. Naarmate ze ouder worden dient men het aandeel aan plantaardig voedsel geleidelijk aan te verminderen tot een verhouding van 60:40 plantaardig/dierlijk.

Als dierlijk voedsel zijn krekels ideaal. Nu en dan kan men ze ook sprinkhanen en meelwormen geven.

Dierlijk voedsel kan men best een- tot tweemaal in de week bepoederen met een vitamine/mineralenpreparaat (bv. Nutrobal).

Plantaardig voedsel dient rijk aan calcium te zijn. Naast duizendkoppige kool kan men ook sareptamosterd (*Brassica juncea*) of Indische bruine mosterd, pastinaak, wortelbladeren, mango en bananen geven.

Natuurlijk moet er ook vers water voorzien zijn en dit liefst zover mogelijk verwijderd van de warmtebron.

Veel voorkomende problemen en vragen

✓ Zeer jonge agamen kan men best niet op een zanderige ondergrond houden. Op zo'n ondergrond riskeren de jonge dieren immers dat ze de zandkorrels inslikken en dat hun maag-darmkanaal verstopt geraakt. Als dit niet verholpen wordt, loopt het veelal fataal af. De beste oplossing is een ondergrond van keukenpapier.

✓ Zonder uvb-licht verkeren de agamen in de onmogelijkheid het calcium uit hun voedsel te metaboliseren. Kunnen ze dit niet doen, dan zal na verloop van tijd fibreuze osteodystrofie (in het Engels: Metabolic Bone Disease, MBD) optreden.

Bij calciumtekort zal immers door hormonale mechanismen calcium onttrokken worden aan de botten. Als dit een lange tijd aanhoudt, wordt het botweefsel vervangen door fibreus weefsel (bindweefsel), waardoor de botten zwak worden. Een van de gevolgen hiervan is, dat de dieren zeer moeilijk kunnen lopen.

Eenmaal de agamen aan fibreuze osteodystrofie leiden, kan men er niet veel meer aan doen. Meestal leidt dit tot euthanasie van het betrokken dier.

Bladeren van sareptamosterd
(*Brassica juncea*)

Denk eraan dat de uvb-lampen niet eeuwig blijven meegaan. Men dient ze dus op geregelde tijdstippen (veelal na hoogstens 12 maanden) te vervangen.

In de meeste gevallen kan men zowel de baardagame als de dwergbaardagame paarsgewijs houden. Als er echter voldoende ruimte voorhanden is, kan men ze ook in een kleine groep houden. Wel dient men er dan over te waken dat geen enkele agame van de groep significant groter is dan de rest.

1) Black soil plains of zwarte-aarde vlaktes bestaan uit een zware, donkergekleurde bodem, die voor een groot deel bestaat uit zwelklei (montmorilloniet). Zwelklei heeft de eigenschap dat het relatief veel water kan opnemen, waardoor het volume sterk toeneemt. Tijdens het droogtezeizoen ontstaan er diepe scheuren in de bodem, omdat de klei krimpt.